

1892 var det til alle Tider Beboerne derovre, som skulde tage Initiativet til at gøre noget, naar Havet lukkede Udløbet til Siden 1892, da vi fik det nuværende Udløb Syd for Nymindegabs Kro, have vi opnaaet, at Lovgivningsmagten har erkendt, at den havde et Ansvar eller en Forpligtelse overfor dette Spørgsmaal. Men der var vistnok ingen den Gang, der gik ud fra, at det, der i 1892 blev lavet, var noget, der skulde være endeligt. Da det viste sig, at Lovgivningsmagten vilde tage sig af Spørgsmaalet, var det først, der rigtigt blev Røre derovre blandt Befolkningen. Til at begynde med kaldte man det et Kromandsspørgsmaal, men det har nu udviklet sig saaledes, at det ikke længere kan kaldes saadan.

Vi have haft mange Deputationer herovre siden 1892, og der er indsendt mange Andragender. Om Lovgivningsmagten egentlig er bleven overbevist om, hvad de Folk ville, eller hvad der var det rigtige, er jeg noget i Tvivl om, al den Stund disse Andragender og disse Deputationer gik hver sin Vej. Om det, den ene forlangte og ønskede og mente var rigtigt, kom den anden og sagde: Det er absolut urigtigt. Ja, vi have endog set det mærkelige Tilfælde, at der med ret korte Mellemrum er kommet Deputationer her med Anmodninger til Lovgivningsmagten, som gik lige stik imod, hvad de selv tidligere havde ønsket, saa jeg ved snart ikke, hvad jeg skal rette mig efter. Det, mine Vælgere den ene Dag sige, jeg skal gøre, komme andre næste Dag og sige: Nej, det er ikke det rigtige, du maa hellere vende om, dette her er bedre. Jeg er altsaa i Grunden bleven lidt tvivlende overfor det Spørgsmaal.

Jeg har altid holdt paa Skodbjergene som det Sted, hvor man burde foretage en Gennemgravning, og jeg skal kort sige hvorfor. Det er af to Grunde: For det første tager denne Gennemgravning af Klitten Sigte i to Retninger. I den ene Retning tages der Sigte paa at løse et Landbrugsspørgsmaal, og i den anden Retning tages der Sigte paa at løse et Fiskerispørgsmaal. Naar jeg har holdt paa Skodbjergene, er det væsentlig set fra et Landbrugssynspunkt. Jeg har ment, at den Løsning var den bedste, fordi det, som først og fremmest tiltrænges, er, at vi kunne faa en hurtig Afvanding af Fjorden om Sommeren, saa at Vandet ikke staves op i regnfulde Tider og derved afstedkommer Oversvømmelser paa Engene. Det er netop det, der er sket. De Oversvømmelser, vi have lidt af, ere ikke dem, som Havet har lavet, men dem,

der ere lavede af Fjordens opstuede Vand, som kommer fra de mange Vandløb. Derfor mener jeg, at det er heldigst at foretage en Udgravning ved Skodbjergene, som ligger i en lige Linie ud for Skernaadeltaet, hvorfra den største Vandmasse kommer, og der, hvor der gaar en Rille gennem Grundene ud til Klitterne. Det er sikkert nok Vandet selv, som i sin Tid har lavet denne Rille, thi der har været et Udløb paa denne Plads, som senere har forskudt sig Syd paa. Det er den ene Grund, jeg havde til at holde paa Skodbjergene. Jeg troede, at det var det sundeste og fornuftigste, fordi Vandet i denne lige Linie vilde have den største Magt til at holde Udløbet aabent. Det vide vi jo alle, at ifølge Vandets Natur har en lige Strøm langt stærkere Magt end en Strøm med samme Vandmasse, som løber i Zigzag eller i Vinkler. Den ene Grund, hvorfor jeg har holdt paa Skodbjergene, er, at de ligge lige udenfor de store Engstrækninger, Værnet, Tipperne og Engene, som grænse dertil. Det, vi trænge til foruden at blive sikrede mod Oversvømmelse af Engene i Højbjergningstiden, er at faa vore Enger vandede med det salte Vand for at faa bedre Græsarter. Og det vilde da ogsaa ske. Jo nærmere man er ved Udløbet, desto lettere faar man den Vekselvirkning, som vi trænge til, lige ind over Engene. Men, som jeg sagde før, denne Vekselvirkning af Vandene ud og ind er der sikkert ikke stor Fare ved om Sommeren, thi da have vi ikke Stormene, som sætte Havet op, da er det kun Indvandet, som forvolder Oversvømmelse.

Skulde man derimod se paa Spørgsmaalet som Fiskerispørgsmaal, vide vi alle, at endskønt Fiskerne ikke ønske Gennemgravningen ved Skodbjergene, ere de dog som et Slags Kompromis gaaede med til at holde paa denne Plads, idet de for nogle Aar siden ere blevene enige med Landbrugerne om dette. Men ellers holde de paa Hvide Sande, og deri tror jeg, Fiskerne have Ret. Set fra et Fiskerisyndspunkt er Hvide Sande det bedste. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) sagde i Dag, at efter hvad han havde set derovre, troede han, vi helst maatte blive ved det, der var. Der var stor Uenighed, og derfor vilde han holde paa det bestaaende, og det er ogsaa det, hans Parti holder paa. Jeg skal ikke sige andet til det ærede Medlem, end at jeg tror ikke, han er rigtig med paa det Spørgsmaal og kender Forholdene derovre synderlig nøje. Men den Dag kan mulig indtræffe, da det